

Щебликіна І. О.

Запорізький національний університет

Щебликіна З.В.

Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького

РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТ ЯК СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ ФІНАНСОВИХ СЛУЖБ ПІДПРИЄМСТВА

Діяльність підприємств в сучасних умовах господарювання супроводжується політичною і економічною нестабільністю, що зумовлює постійне зростання ризикових ситуацій.

Управління ризиком є складовим і найважливішим елементом загального менеджменту підприємства.

Одним з головних завдань ризик-менеджменту сучасного підприємства має бути діяльність щодо запобігання ризикам.

Ризик-менеджмент на підприємстві покликаний виконувати:

— функції об'єкта управління (діяльність по зниженню величини ризику, страхування ризику, економічних відносин та зв'язків між суб'єктами виробничого процесу, ризикованих вкладень капіталу, організація управління ризиком);

— функції суб'єкта управління (прогнозування (перспективна оцінка змін стану об'єкта та його складових), організація (об'єднання працівників, що займаються управлінням ризиками, на основі певних правил та процедур: створення органів управління, побудова структури апарату управління, розробка норм та нормативів), координація (узгодження роботи всіх ланок системи управління ризиком), регулювання (коригуючий вплив на об'єкт, направлений на досягнення його стійкості щодо дії факторів ризику), стимулювання (сприяння зацікавленості працівників у застосуванні процедур управління ризиком) та контролювання (перевірка організації роботи з регулювання рівня ризику) [1, с. 181].

Серед вчених є різні думки відносно функціональної структури ризик-менеджменту

Аналіз кадрового складу функціонуючих систем ризик-менеджменту вказує на високу вагомість фінансових питань в управлінні ризиками, оскільки одним із основних завдань ризик-менеджменту є забезпечення фінансової стійкості і нейтралізація впливу саме фінансових ризиків.

Проте сучасні концепції управління ризиком, зокрема Міжнародної федерації ризикового та страхового менеджменту (IFRIMA), зосереджують свою увагу на тому, що настав час для ризик-менеджерів не просто знижувати ризики, але і використовувати його додаткові можливості для всього підприємства [2, с. 163].

Головна мета фінансово-господарської діяльності – максимізація рентабельності за стабільної платоспроможності та при мінімальних ризиках.

Необхідність оволодіння основами управління фінансовими ризиками пояснюється тим, що підприємства здійснюють свою фінансову, інвестиційну та операційну діяльність під

постійним впливом чинників, що зумовлюють загрозу заподіяння збитків, неплатоспроможності та банкрутства [3, с. 203].

На нашу думку найбільш доречною є така організаційно-функціональна структура при якій ризик менеджер здійснює планування, координацію, організацію діяльності з управління ризиками на всіх рівнях і підпорядковується фінансовому директору.

Ризик-менеджмент є частиною роботи кожного працівника, незалежно від рівня його посади та кола професійних обов'язків; ризик-менеджмент не обмежений часом або функціональним напрямом професійної діяльності, тобто процес управління ризиками є безперервним та необмеженим

Система ризик-менеджменту повинна розглядатись на рівні структурної одиниці системи менеджменту організації (іншими словами, ризик-менеджмент є підсистемою менеджменту організації) [4, с. 13].

На рис. 1. Зображено складові ризик-менеджменту

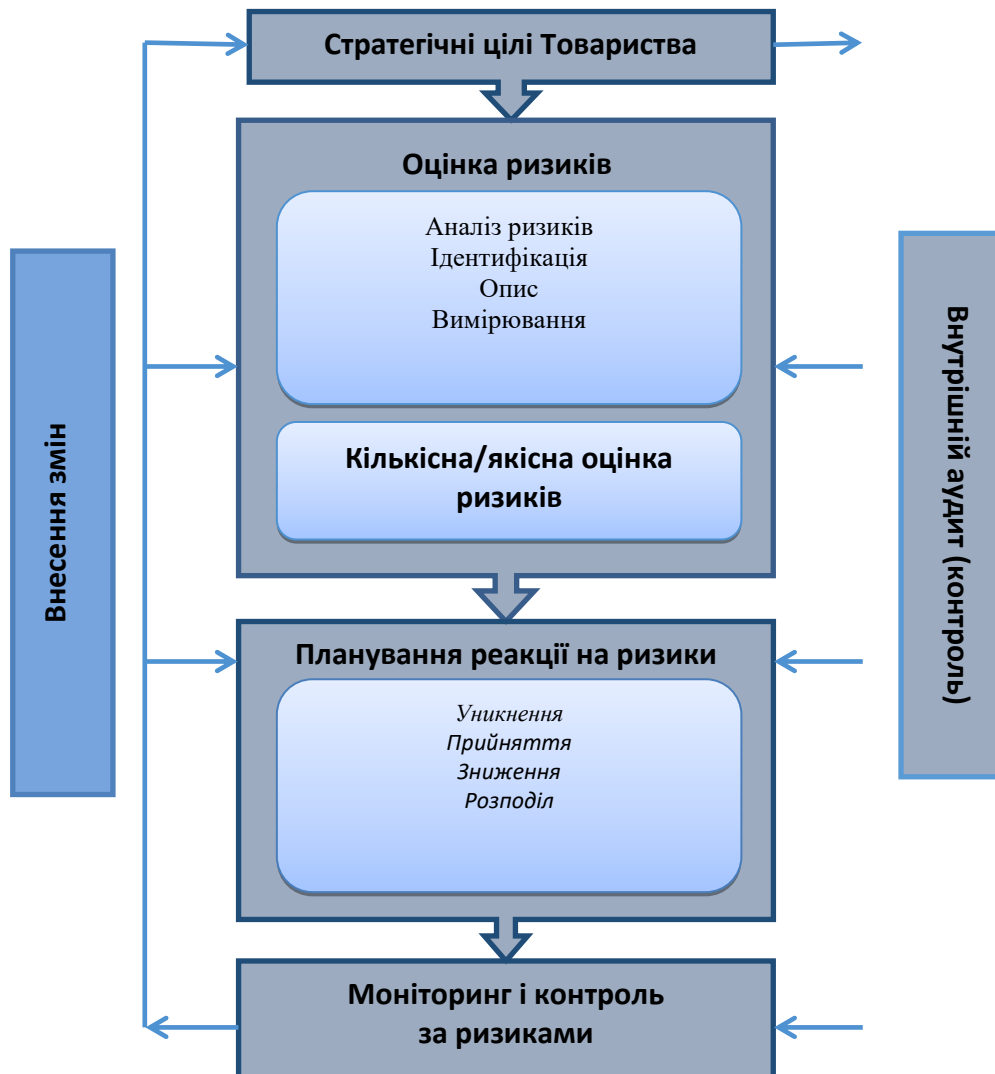

Рис. 1. Складові ризик - менеджмент

Список використаних джерел

1. Лук'янова В. В. Економічний ризик : навч. посіб / В. В. Лук'янова , Т. В. Головач. – К. : Академвидав, 2007. 464 с.
2. І. М. Михайловська, О. С. Мантур-Чубата Організаційно-функціональна структура відділу ризик-менеджменту зовнішньоекономічної діяльності на підприємстві *Вісник Хмельницького національного університету* 2015. № 3. Т. 3. С. 163
3. Щєбликіна І.О., Щєбликіна З.В. Ризик – менеджмент як невід'ємна складова інвестиційної діяльності підприємств *Історичний збірник Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького*. 2013 Випуск 1. – Мелітополь, друк редакція газети «Ваша газета»,. – 216 с.
4. Мороз В.М. Ризик-менеджмент : навч. посіб. для студ. спец. 281 «Публічне управління та адміністрування» / В.М. Мороз, С.А. Мороз. – Харків : НТУ «ХПІ», 2018. 140 с.

Ярова Л.Г.

доцент кафедри управління та адміністрування

Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАРКЕТИНГУ

Сучасні технології розвиваються швидкими темпами, світова економіка має всі ознаки глобального характеру і останнім часом зазнала значних змін. Завдяки інформатизації суспільства та досягненням науково-технічного прогресу географічні та культурні відстані між країнами значно скоротилися. Це розширює можливості та дає змогу підприємствам значно збільшити географічне охоплення ринків, обсяги виробництва та продажів.

Освоєння світових, європейських ринків продукції, товарів та послуг українськими підприємствами, які не лише намагаються продавати на міжнародних ринках якомога більше товарів, що виробляються всередині країни, але й купують за кордоном значну кількість комплектуючих та сировини, потребує нових форм та підходів до розроблення ефективних стратегій маркетингу.

Теоретичні аспекти розвитку маркетингу досліджували вітчизняні вчені, а саме С.В. Близнюк [1], М.А. Окландер [2], О.О. Піскун [3], А.В. Череп [4] та інші. Зважаючи на безсумнівну цінність наукових досліджень, на нашу думку, питання щодо уточнення окремих тенденцій розвитку маркетингу мають дискусійний характер, що і обумовило мету дослідження.

Головними тенденціями, що стосуються маркетингу в Україні, є зростаючий вплив маркетингу на всі сфери людської діяльності, зміни в суспільстві, свідомість і поведінку людини. Ці тенденції вимагають постійної фахової уваги, яка дає змогу удосконалювати наявні маркетингові стратегії та технології, адаптувати їх до нових умов, а також переосмислювати місце і роль маркетингової діяльності у сучасному світі та на перспективу.